

Arrest

nr. 275 222 van 13 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. PONSAERTS
Adolphe Lacomblelaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. PONSAERTS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen begin 2021, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 22 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 5 maart 2021 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan, X.

1.2. Op 2 november 2016 en op 12 april 2018 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in respectievelijk Zwitserland en Oostenrijk (Eurodac).

1.3. Op 20 januari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 januari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Je werd gehoord op het CGVS op 25 november 2021 van 10:55 tot 15:10 met bijstand van een tolk Somali. Jouw advocaat, meester Baudot, loco Van Weyenberghe, en jouw voogd, meneer X, waren gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Afgoye, in Lower Shabelle. Je bent nog minderjarig. Jouw vader is van de Isaaq-clan, jouw moeder van de clan Reer Ali Salman. Na een tijdje is jouw familie verhuisd naar Garowe, in het noordoosten van Somalië, waar jullie even verbleven. Jullie verlieten Afgoye omdat jouw vader problemen had met de burgers daar. Uiteindelijk gingen jullie naar Erigabo, in Somaliland, regio Sanaag. Daar groeide je verder op. Jouw vader werkte voor de clan, en importeerde wapens vanuit Jemen die hij onder andere aan Al Shabaab leverde. Jouw moeder handelde bananen tussen Afgoye en Erigabo. Jij hielp soms jouw vader met de dozen met wapens te verplaatsen. Je ging ook naar de Koranschool, en bracht eten naar de gevangenis waar een kennis van jouw vader opgesloten zat. Jouw clan was aan het protesteren tegen de overheid van Somaliland, en in die periode werd jouw vader beticht van het samenwerken met terroristen. Jouw clanleden hebben ook het politiekantoor, waar jij ook eten bracht aan een gevangene, beschoten. Omdat jij daar eten bracht, werd jij verdacht van het binnensmokkelen van een vuurwapen. Je werd samen met jouw familie gearresteerd, jij werd drie maanden opgesloten op het politiekantoor. Via bemiddeling met de clanoudsten ben je terug vrijgekomen, kort na jouw vrijlating is jouw vader ook vrijgelaten. Je bleef nog een week thuis, en dan ben je samen met jouw neef en nicht naar Ethiopië gevlucht in november 2015.

Jouw moeder keerde met haar familie terug naar Afgoye na een dispuut over grond werd opgelost in een rechtszaak. Jouw broer K. heeft ondertussen problemen gekregen met Al Shabaab, jouw zus S. verblijft in Mogadishu en jouw broer A. is bij jouw moeder en gaat naar school in Afgoye. Jouw vader ging niet mee omdat zijn clan daar erg gehaat is in Afgoye en omgeving.

In 2016 was je in Zwitserland, in 2017 werd jouw verzoek tot internationale bescherming daar geweigerd. Je had ook een procedure in Oostenrijk, waar je in april 2018 aankwam. Oostenrijk stelde Zwitserland verantwoordelijk voor jouw verzoek. In 2020 is jouw vader overleden ten gevolge van nierfalen in het ziekenhuis in Erigabo.

Op 8 januari 2021 kwam je aan in België en op 22 januari 2021 diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een USB stick met een foto van jouw vader en vier filmpjes, een doodscertificaat, medisch attest van het ziekenhuis, facebookbericht.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoord manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b), van de Vreemdelingenwet jou niet kan worden toegekend.

Je vreest bij terugkeer naar Somalië de clanproblemen en de mogelijkheid dat een van de rebellengroepen van Sool, Sanaag en Cayn regio jou zal rekruteren. Dit heeft ook te maken met jouw vader en zijn rol binnen de clanproblemen en zijn mogelijke rol binnen Al Shabaab. Jouw vader had vijanden gemaakt bij andere clans. Daarenboven ben je ook als verantwoordelijk aangeduid voor het binnensmokkelen van een wapen in de gevangenis, waardoor ook de overheid jou heeft opgepakt. Je slaagde er echter niet in om geloofwaardig te maken dat je en gegronde vrees voor vervolging hebt bij terugkeer naar Somalië.

Ten eerste slaag je er niet in eenduidige verklaringen af te leggen omtrent jouw problemen en jouw profiel gedurende de verschillende procedures die je reeds doorliep. Zo maak je geen vermelding van de clanproblemen waar tevens jouw vader beweerdelijk bij betrokken zou zijn geweest doorheen de procedures voor de Zwitserse en Oostenrijkse asielinstanties. In jouw interview voor de Oostenrijkse asieldiensten werd je ook kort bevraagd over waarom je Somalië verlaten had (Niederschrift Erstbefragung nach AsylG p. 6, vraag 11). Je antwoordde: "Ik verliet Somalië omdat de terroristische groepering "Al Shabaab" me wou rekruteren. Maar ik weigerde en dus dreigden ze me te vermoorden. Daarom heb ik mijn vaderland verlaten. Ik heb geen andere redenen om asiel aan te vragen.". Het was maar een korte bevraging voor de Oostenrijkse asielinstanties, maar je haalde dus in hoofdzaak de vrees voor rekrutering door Al Shabaab aan. Nergens maakte je vermelding van de clanwraak, het feit dat jouw vader beticht wordt voor de problemen in Sanaag en Erigabo (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Daarentegen, toen je op het CGVS en voor DVZ geïnterviewd werd, haalde je wel aan dat jouw vader samenwerkte met Al Shabaab, maar geen persoonlijke vrees voor rekrutering vanwege deze terroristische organisatie. Het is niet geloofwaardig dat je in Oostenrijk spreekt van een persoonlijke vrees voor rekrutering van Al Shabaab en niets anders, terwijl je in België deze vrees ten aanzien van Al Shabaab niet aanhaalt. Doorheen jouw procedures in de verschillende Europese landen haalde je verklaringen aan die niet met elkaar overeenstemmen en bijgevolg jouw geloofwaardigheid schaden.

Wat betreft jouw asielrelaas, verschilt dit ook inhoudelijk ten zeerste met de verklaringen voor de Zwitserse asieldiensten. De basis van het asielrelaas, dat jij ooit eten bracht naar een gevangene, stemt deels overeen. Maar waar je in België voornamelijk de aandacht vestigde op de wapensmokkel van jouw vader, en de clanproblemen die daar uit volgden, beperkte jouw verhaal zich in Zwitserland enkel tot de problemen ten gevolge van deze gevangene. Je verklaarde daar dat je bij terugkeer in de gevangenis zou belanden vanwege het feit dat je een geweer had helpen binnensmokkelen in een gevangenis (Erste Anhörung, p. 11). Conform jouw verklaringen voor de Oostenrijkse asielinstanties, legde je hier ook wederom niet de verklaringen af over de clanwraak of het feit dat jouw vader beticht wordt voor de problemen in Sanaag en Erigabo, wat je wel vertelde voor het CGVS. Ten gevolge van dat wapen dat jij binnensmokkelde in de gevangenis, zouden er mensen gestorven zijn, en je vreesde wel diens clans, volgens jouw verklaringen in Zwitserland (Erste Anhörung, p. 17). Dit is echter niet hetzelfde als beweren dat jouw vader een wapenhandelaar was voor Al Shabaab, en betrokken was in de politieke en clanconflicten in de Sanaag regio. Het feit dat jij deze belangrijke aspecten van jouw asielrelaas niet vermeldde in Zwitserland noch Oostenrijk, maakt dat het niet geloofwaardig is dat jouw vader bij dergelijke zaken betrokken was en dergelijke daden stelde. Het is dan ook niet geloofwaardig dat jij vervolgd zou worden vanwege deze daden die jouw vader beweerdelijk gesteld zou hebben.

Voor de Zwitserse diensten beweerde je verder dat je in de elfde maand opgesloten was, een dag ongeveer op het politiekantoor was, en dan naar het ziekenhuis werd gebracht waar je ontsnapte. In de twaalfde maand vertrok je uit het land. Voor het CGVS legde je dan weer de verklaring af dat je drie maanden gearresteerd werd met de rest van jouw familie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12; p. 13; p. 14). Er is hier dus sprake van een groot verschil in tijd dat je opgesloten was. Volgens wat je verklaarde in Zwitserland kon je ontsnappen uit het ziekenhuis met behulp van politieagenten, voor het CGVS legde je dan weer uit dat de clanoudsten jou hielpen om na drie maanden de gevangenis te verlaten samen met jouw neef (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Tot slot legde je in Zwitserland uit dat jouw vader jouw vertrek regelde (Erste Anhörung, p. 16). Voor het CGVS bleef je echter heel vaag over de organisatie van jouw reis, je legde uit dat je samen met jouw neef en niet het land ook moesten verlaten en dat het geregeld was toen je in de gevangenis zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Dergelijke verklaringen wijken zodanig van elkaar af dat dit jouw volledige geloofwaardigheid ondergraaft.

Deze ongeloofwaardigheid wordt nogmaals onderstreept op basis van jouw verklaringen omtrent jouw profiel voor de Zwitserse asiendiensten. Zo beweerde je voor de Belgische asiendiensten dat je geboren bent in Afgoye, Lower Shabelle, en dat je na een tijdje verhuisd bent naar Garowe, en vervolgens naar Erigabo (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Echter, nergens in jouw verklaringen voor de Zwitserse asiendiensten heb je enige vermelding gemaakt van in Afgoye gewoond te hebben of geboren te zijn, je legde enkel uit dat jouw moeder haar clan van daar afkomstig is (Erste Anhörung, p. 7). Dit geldt trouwens ook voor jouw verklaringen in Oostenrijk. Voor de Zwitserse asiendiensten beweerde je dat jouw moeder naar Mogadishu verhuisde na jouw vertrek uit Somalië (Erste Anhörung, p. 3), terwijl je voor het CGVS beweerde dat ze in Afgoye leefde, of toch al op en af ging naar Afgoye en Erigabo (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). In Zwitserland beweerde je dat jouw vader in Erigabo bleef, bij zijn dromedarissen (Erste Anhörung, p. 3). Nergens voor het CGVS heb je ooit iets verklaard over jouw vader zijn dromedarissen. Daarnaast gaf je reeds verschillende geboortedata op, gaande van 1998 tot 2000 en 2001. Dit maakt een verschil uit van zes jaar, wat op jouw leeftijd en gezien jouw beweerde datum van vertrek een wezenlijk verschil inhoudt en er opnieuw op wijst dat je geen inspanningen levert een duidelijk zicht op jouw achtergrond of jouw leven voor jouw aankomst in België te verschaffen. Over het algemeen zijn er dan ook veel vragen te stellen bij jouw afwijkende verklaringen voor het CGVS ten opzichte van wat je in Zwitserland verklaarde waardoor je geen zicht biedt op jouw concrete achtergrond en wat doet concluderen tot algemene geloofwaardigheidsproblemen.

Op basis van alle tegenstrijdige verklaringen die je aflegde, alle feiten die je vertelde in België maar niet in andere Europese landen en vice versa, kan het CGVS niet anders dan oordelen dat de door jou beweerde vervolging door de andere clans, door de overheid, omwille van de problemen van jouw vader niet als geloofwaardig kunnen bevonden worden.

Naast de tegenstrijdigheden met externe procedures merkt het CGVS ook tegenstrijdigheden op in jouw verklaringen die je voor het CGVS aflegde ten opzicht met wat je voor DVZ verklaarde. Zo verklaarde je voor DVZ dat je drie maanden opgesloten was door de overheid omdat jouw vader wapens importeerde vanuit Jemen en samenwerkte met de terroristen (vragenlijst CGVS vraag 1), Somaliland beschuldigde jou van lid te zijn van een terroristische organisatie. Nergens heb je voor DVZ verklaringen afgelegd over de directe aanleiding van jouw arrestatie, namelijk het feit dat je een wapen had helpen binnensmokkelen in de gevangenis. Daarenboven vermeldde je voor DVZ ook niets van de clanproblemen, de invloed die jouw vader had binnen de clan of zijn betrokkenheid bij het geweld in Sanaa. Je vermeldt voor de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de overheid en een terroristische groepering als de actoren binnen je vrees voor vervolging. Je werd bevraagd waarom je al deze dingen niet hebt verteld voor DVZ. Je verklaarde dat je gevraagd was om het kort te houden, en je legde uit dat je wel vertelde over de milities (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Het CGVS ziet echter nergens de expliciete vermelding van clanmilities, enkel dat mensen boos waren op jouw vader en dat ze op hem geschoten hadden (vragenlijst CGVS vraag 5, p. 2). Het CGVS erkent dat het doel van een eerste interview op DVZ is om beknopt je asielaas uit te zetten, je hebt echter toch de kans gehad om een heel aantal zaken te vertellen, en dat je dan dergelijke belangrijke elementen niet vertelde, is niet aannemelijk. Bij aanvang van jouw interview op het CGVS werd je bovendien gevraagd of je in het kort alle redenen hebt gegeven met betrekking tot jouw vertrek, wat je bevestigde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Je wenste bovendien ook geen aanpassingen te maken aan jouw eerdere verklaringen.

Ook inhoudelijk stemmen je verklaringen niet overeen. Je legde voor de Dienst Vreemdelingenzaken uit dat je gewond was geraakt bij jouw arrestatie en dan naar het ziekenhuis werd gebracht, vervolgens werd je drie maanden opgesloten (vragenlijst CGVS p.1, vraag 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS sprak je echter niet over het ziekenhuis. Je legde uit dat je meteen, rechtstreeks naar het politiekantoor van Erigabo werd gebracht, en dat je in die periode die plaats niet verlaten hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15-16). Gevraagd naar jouw eerdere verklaringen over het ziekenhuis, legde je dan uit dat het ziekenhuis en het politiekantoor tegen elkaar lagen, en dat je eigenlijk naar een soort van ziekenafdeling zou zijn gegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het CGVS ziet niet in waarom je dat dan niet op dergelijke manier uitlegde, in plaats van expliciet te zeggen dat je eerst in het ziekenhuis werd vastgehouden, en dan van het ziekenhuis werd overgebracht naar het kantoor waar je drie maanden lang werd vastgehouden. Het lijken dus eerder post facto aanpassingen van jouw verklaringen, die de initiële tegenstrijdigheid niet kunnen verklaren.

Ten derde kon je niet overtuigen wat betreft jouw persoonlijke betrokkenheid bij enige clanproblemen in de regio en wist je niet aannemelijk te maken nog een actuele vrees te koesteren bij een terugkeer naar Somalië. Op het moment je Somalië verliet in november 2015, had je de leeftijd van 11 jaar oud. Ondertussen zijn we meer dan 6 jaar later. Gezien jouw jonge leeftijd op het moment van het vertrek, en

de tijd die verstreken is sinds je vertrokken bent, werd je gevraagd waarom je denkt dat je nu op jouw huidige leeftijd nog problemen zou hebben bij terugkeer naar Somalië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Je legt uit dat toen je in Addis Abeba was, families van de clan hebben aangevallen. Je legt ook beelden hiervan neer in de vorm van de USB stick. Dit zijn echter problemen die zes jaar geleden plaatsvonden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12) en waarbij jij geen persoonlijke betrokkenheid kon aantonen. Het is daarbij niet aannemelijk dat jij als iemand die op 11-jarige leeftijd vertrok, omwille van deze militieproblemen, nu bij terugkeer nog gelinkt zou worden aan deze milities. Bovendien, aan de hand van de eerder vastgestelde tegenstrijdigheden in jouw verklaringen over jouw beweerde link tussen de clanmilities en jouw vader, waarbij jij het niet verklaarde in eerdere procedures, is het niet geloofwaardig dat jij ook maar enige link hebt met een clanmilitie. Het was bovendien jouw vader die beweerdelijke gelinkt was aan de militie, die de wapens zou hebben geleverd aan de Dulmid-diid militie van jouw clan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Jouw vader is ondertussen overleden in 2020, waardoor ook deze beweerde link vervalt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7) en hieruit opnieuw blijkt dat je er niet in slaagde enige persoonlijke betrokkenheid of actuele vrees bij terugkeer aan te tonen. Je geeft voorts aan dat de clansituatie momenteel danig anders is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14). Zo zouden de milities waar je over sprak nog niet in die mate actief zijn geweest toen jij het land verliet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Daarnaast zou deze militie ondertussen ook ontmanteld zijn en zou hun leider, Aare, ondertussen in Istanbul verblijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14), wat opnieuw jouw persoonlijke vrees teniet doet. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat jouw clan, Isaaq, een van de meerderheidsclans is binnen Sanaag en de overgrote meerderheid heeft in Erigabo. Zodoende zou je je voldoende beschermd kunnen weten bij een terugkeer. Daarbij beweer je dat je vader connecties had die nu hoge posities bekleedden binnen de overheid (notities persoonlijk onderhoud p.14), wat verder jouw vrees voor deze milities teniet doet.

Wat betreft jouw vrees om gerekruteerd te worden door de milities, berust deze dus verder enkel op hypothetische verklaringen, gezien de connectie tussen jouw vader en de militie niet geloofwaardig werd bevonden. Je legde met betrekking tot jouw vaders betrokkenheid met de clansituatie nog uit, dat hij uit wraak werd neergeschoten in zijn been, dat hij in een ziekenhuis beland is en gestorven is na enkele maanden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Op basis van de documenten die je neerlegde, het attest van overlijden en medisch attest, kan echter niet worden afgeleid dat hij overleden is ten gevolge van een schotwonde. Uit deze documenten bleek dat jouw vader diabetes had en gestorven is ten gevolge van nierfalen op 9 september 2020. Ook zelf geef je aan dat jouw vader ziek was (notities persoonlijk onderhoud p.8). Gezien de ongeloofwaardige verklaringen over jouw vaders betrokkenheid bij de clanproblemen, en het feit dat zowel de medische attesten en de foto geen sluitend bewijs zijn voor jouw verklaring dat hij hierom werd neergeschoten, is ook dit aspect van jouw verklaringen niet aannemelijk.

Ten vierde is het ook niet geloofwaardig dat jouw moeder, en tevens ook jouw broer K. en broer A., in Afgoye zijn nu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Je verklaarde dat jouw moeder kort na jouw vertrek uit Somalië terugkeerde naar Afgoye, ongeveer sinds 2016 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Zoals eerder al besproken, maakte je in Zwitserland of Oostenrijk nergens vermelding van het feit dat je in Afgoye geboren zou zijn, en verklaar je dit voor het eerst in België. In Zwitserland verklaarde je verder ook dat jouw moeder naar Mogadishu ging, en nergens zei je dat ze in Afgoye was. Jouw beweerde connectie, en die van jouw familie, met Afgoye is allerminst geloofwaardig. Je beweerde bovendien ook op het CGVS dat jouw broer K. ondertussen in de problemen zou zijn geraakt met Al Shabaab, nadat jongens zijn foto op facebook zetten en zeiden dat hij ongelovig is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Je legde ook een foto neer van dit facebookbericht, dat ongeveer eind 2020 op facebook zou geplaatst zijn. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS zou K. nog steeds opgesloten zijn (25 november 2021). Al Shabaab zou hem echter wel een keer toegestaan hebben om een telefoon te gebruiken om naar jouw moeder te bellen, hij stuurde dan ook een korte video van de slaapvertrekken neer wat hij gefilmd had. Je legt deze video ook neer (tweemaal op USB). Het CGVS merkt op dat deze video's zonder geluid gefilmd zijn, en zonder enige indicatie van plaats, omstandigheden, tijd en wie het filmde. Het kan dan ook bezwaarlijk als bewijs voor de beweerde opsluiting van uw broer gezien worden. Daarenboven is het zeer merkwaardig dat een gevangene van Al Shabaab de toegang heeft tot een gsm, en daarenboven ook tot het internet om een video door te sturen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het CGVS vond de bewuste facebookpagina van jouw broer terug, en jij bevestigde ook dat het zijn profiel was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het bewuste profiel van jouw broer was nog actief op 14 november 2021, op het moment dat hij dus nog in Al Shabaab handen was. Je legde uit dat hij soms naar een dorp ging en daar wel sociale media kon gebruiken, dat hij wel trainde met Al Shabaab maar niet opgesloten was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Hij zou ook betaald geweest zijn door Al Shabaab. Je werd geconfronteerd met het feit dat dit toch niet echt strookt met jouw eerdere verklaringen dat hij opgesloten was, en maar een keer mocht bellen. En bovendien ook niet echt de manier

van behandeling is waarvoor Al Shabaab gekend staat. Je blijft bij jouw verklaringen dat ze met 8 anderen naar een ander dorp mochten gaan met internet. Daarmee bied je echter geen afdoende verklaringen voor het feit dat je broer actief blijft op internet en ondergraaft dit zowel jouw verklaringen omtrent de problemen van jouw broer met Al Shabaab als zijn beweerde verblijfplaats. Ter volledigheid dient opgemerkt dat het facebookprofiel van jouw broer niet strookt met dat van een lid van Al Shabaab. De roze achtergrond, het kapsel dat niet volgens de regels, is het alles in overweging genomen niet geloofwaardig dat jouw broer recent in de problemen kwam met leden van Al Shabaab, terwijl hij in Afgoye woonde. Je verklaarde nog dat jouw broer niet de slechte kant van het leven op facebook zou zetten, en dat hij in het geheim dingen deed zoals muziek en liedjes plaatsen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Hiermee maak je echter zijn vermeende vervolging door Al Shabaab en rekrutering niet meer aannemelijk dan voordien.

Wat betreft de overige documenten die je neerlegt en die nog niet besproken zijn, betreffen dit allemaal video's die de algemene situatie duiden en die jouw persoonlijke vrees niet kunnen aantonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6, p. 11, p. 12, p. 16, p. 17). Ze handelen over de clanproblemen en de overheid, over de clan Isaaq en de jongeren die gedood werden na jouw vertrek toen je in Addis Abeba was. De video's werden samen met tolk 1445 bekeken, diens korte notities werden ook toegevoegd aan het dossier. Het filmpje van de man die mishandeld werd kan niet aan jou gelinkt worden, en bevat eigenlijk ook geen informatie over wie het is, wie het gefilmd heeft. Hetzelfde geldt voor de video van de traditionele ouderen in Sanaag, ook te zien op Youtube (<https://www.youtube.com/watch?v=Aq3wIR6lgFA>) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Je legde ook een video neer van een vrouw op de markt waarvan je beweert dat ze jouw moeder is, de vrouw spreekt over de taks op de landbouwmiddelen, maar wordt nergens met naam vermeld en kan dus moeilijk bewijs zijn voor jouw moeders identiteit of verblijfplaats (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). De andere video rapporteert dan tot slot over de gebeurtenissen waarin de jongeren werden gedood (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Deze video's zijn dan ook niet in staat jouw persoonlijke situatie of vrees aan te tonen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit jouw verklaringen blijkt dat jij afkomstig bent uit Erigabo, in de Sanaag regio van Somaliland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Somaliland, Sanaag, en dus de betwiste gebieden beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf>]] en <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklearde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Somaliland en Sanaag aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Sanaag in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat jou bij een terugkeer naar jouw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Het CGVS concludeert dat jij ten eerste over een familiaal netwerk beschikt, aan jouw vaders zijde van jouw familie, in Erigabo en omgeving. Zo is er jouw oom S. H. R., die op het platteland woont, tussen Bosaso en Erigabo (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7 en p. 10) en jouw oom M. die nu nog steeds in Erigabo woont (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14), en een tante H. die tevens nog in Erigabo verblijft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Verder heb jij ook nog jouw moeder, die minstens als handelaar ook nog steeds in Erigabo zou komen. Het feit dat zij naar Afgoye reisde en zich daar vestigde werd bovendien als niet geloofwaardig bevonden. Jouw netwerk in Somaliland werd bevestigd door Facebookinformatie, zo is er ook nog M. X., die de zoon is van jouw tante, die in Hargeisa zou verblijven volgens facebookinformatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Een andere neef van jou, de zoon van jouw vaders broer, S. verblijft ook nog in Erigabo en heeft daar een winkel geopend (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

Zoals eerder al besproken, is de connectie tussen jouw vader en de clanconflicten, en bijgevolg tussen jou en de clanconflicten ook niet geloofwaardig. Op deze manier zou jij dus ook geen reëel risico lopen om betrokken te geraken bij deze conflicten. Bovendien is minstens al jouw vader al die tijd nog in Erigabo blijven wonen, tot aan zijn overlijden in 2020. Ook het feit dat jouw uitgebreide familie daar nog woont, waaronder de broers van jouw vader, toont aan dat jij geen verhoogd risicoprofiel hebt, ten gevolge van jouw familie.

Op basis van bovenstaande vaststellingen concludeert het CGVS dat er voor jou geen persoonlijke omstandigheden zijn die die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Sanaag in jouw hoofde dermate verhogen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 1 december 2021. Via jouw voogd hebt je de opmerking gegeven dat jouw moeder en jij niet tot dezelfde clan behoren (opmerkingen notities persoonlijk onderhoud CGVS bovenaan p. 19). Het CGVS heeft rekening gehouden met deze aanpassing in deze beslissing maar deze kon bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- het artikel 22bis, vierde lid van de gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994 (hierna: 'Grondwet');
- de artikelen 15, derde lid, e) en 25 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: 'Herschikte Procedurerichtlijn');
- de artikelen 57/1, § 3 en § 4 van de Vreemdelingenwet;
- artikel 14 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: 'KB van 11 juli 2003');
- het hoger belang van het kind, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel."*

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een voogd kreeg toegewezen in Zwitserland of Oostenrijk. De bijstand van een voogd is essentieel, zeker in een land waar verzoeker de taal niet spreekt, niemand kent, geen enkel familielid of kennis heeft en dat in een land dat hem volledig onbekend is. Hij stelt dat het persoonlijk onderhoud in Zwitserland en Oostenrijk niet op een kindvriendelijke manier werd afgenomen, noch de beslissing werd voorbereid door een persoon die de nodige kennis heeft van de bijzondere behoeften van minderjarigen.

Bijgevolg mag geen rekening worden gehouden met de verklaringen afgelegd in Zwitserland en Oostenrijk. Aangezien de bestreden beslissing zich niet alleen steunt op het persoonlijk onderhoud afgelegd in België, maar tevens steunt op en de vergelijking maakt met de interviews afgelegd in Zwitserland en Oostenrijk, moet de bestreden beslissing worden vernietigd omwille van een substantiële onregelmatigheid. Verzoeker wijst erop dat er een algemeen beleid bestaat van de commissaris-generaal om persoonlijke onderhouden van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in afwezigheid van een voogd buiten beschouwing te laten.

- In een tweede middel acht verzoeker volgende bepalingen geschonden:

*"- de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1,A,2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna Vluchtelingenverdrag);
- alsook van artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet juncto artikel 10, lid 3, b) van Herschikte Procedurerichtlijn);
- Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 4, lid 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Herschikte Kwalificatierichtlijn);
- Artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 1 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: Procedurereglement CG VS);
- van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht."*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker (artikel 48/6, § 5, van de

Vreemdelingenwet), onder andere de jonge leeftijd wanneer verzoeker uit Somalië gevlucht is, de tijd die verstreken is sinds zijn vertrek uit Somalië, het feit dat hij minderjarig is, zijn zeer lage scholingsgraad. Deze gegevens zijn niet weerspiegeld in de inhoud van de bestreden beslissing die slechts tweemaal de jonge leeftijd van verzoeker aanhaalt. De eerste maal gebeurt dit op een gestandaardiseerde wijze onder de bijzondere procedurele noden, waaruit echter geenszins kan afgeleid worden dat vervolgens werkelijk en concreet bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming met bovenstaande vermelde elementen rekening gehouden werd. Een tweede maal vermeldt de bestreden beslissing de jeugdige leeftijd van verzoeker wat zijn actuele vrees betreft bij een terugkeer naar Somalië.

Verder licht verzoeker toe als volgt:

“1. Verklaringen Belgische t. Oostenrijkse asielinstanties

Verweerder verwijt verzoeker dat hij in Oostenrijk enkel vermeld heeft dat hij Al Shabaab vreest en niet is ingegaan op de arrestatie in Somalië en de clanproblemen. In eerste instantie kan geen rekening gehouden worden met dit interview vermits de waarborgen voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen niet gerespecteerd werden, zoals hierboven aangetoond. Dit interview betreft het 'Dublin'-interview om na te gaan welke lidstaat binnen de Europese Unie verantwoordelijk is om het verzoek om internationale bescherming ingediend door verzoeker te behandelen en betreft geen interview om de gegronde vrees voor vervolging in het land van herkomst te beoordelen. Bij gebrek aan een voogd, de essentiële voorbereiding en ondersteuning door deze voogd, en bij gebrek aan aangepaste maatregelen getroffen door de Oostenrijkse autoriteiten, heeft verzoeker niet kunnen voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker is bewust zeer kort gebleven zonder alle zijn redenen voor vertrek te vermelden. Daarenboven was er geen ruimte voor om tijdens dit onderhoud al die redenen uiteen te zetten, vermits dit niet het doel van het interview was.

Door het gewicht dat verweerder geeft aan deze korte verklaring tijdens het Dublininterview, schendt hij de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

2. Verklaringen Belgische t. Zwitserse asielinstanties

1. Ook hier geldt dat de inhoud van dit persoonlijk onderhoud buiten beschouwing dient gelaten te worden zoals hierboven uiteengezet, omwille van het gebrek van een voogd.

2. Tegenstrijdige motieven heffen elkaar: enerzijds stelt verweerder dat de verklaringen voor de Belgische en de Zwitserse asielinstanties ten zeerste verschillen en anderzijds stelt hij dat de basis van het asielrelaas overeenkomt. Dit leidt tot een gebrek aan motivering en is bijgevolg een schending van de formele motiveringsplicht (RvV 24 februari 2016, nr. 162.708).

In tegenstelling tot wat verweerder beweert, zijn verzoekers verklaringen niet tegenstrijdig maar vormen de verklaringen afgelegd voor verweerder aanvullingen op zijn verklaringen voor de Zwitserse asielinstanties.

Voor de Zwitserse asielinstanties heeft verzoeker nauwgezet uiteengezet wat hij als kind wist over de gebeurtenissen die zich afgespeeld hebben in Somalië en waarbij hij zelf betrokken was, namelijk dat hij eten bracht naar een gevangene, dat hij ervan beschuldigd werd dat hij een wapen zou hebben binnengesmokkeld in de gevangenis. Bij zijn vlucht uit Somalië had geen enkel familie- of clanlid hem ingelicht over de complexiteit van de gebeurtenissen, bijvoorbeeld inzake de rol die zijn vader innam bij de gebeurtenissen.

Doordat hij in de onmogelijkheid was om deze context toe te lichten, heeft hij zich geïnformeerd bij zijn familieleden. Doorheen de jaren, hebben zijn familieleden, onder andere zijn moeder en zijn grootmoeder langs vaderszijde, geleidelijk aan uitgelegd dat zijn vader betrokken was bij wapensmokkel waardoor hij clanproblemen ondervond en problemen ondervond in Sanaag en Erigabo.

Dit wordt eveneens bevestigd in A. DE WILDE, "Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in de praktijk van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen," in E. DESMET, J. VERHELLEN en S. BOUCKAERT, Rechten van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in België, Die Keure, Brugge, 2019, 195-196: "Kinderen zijn soms in het ongewisse over alle redenen die ten grondslag lagen van hun vertrek. Ze beschikken vaak buiten hun wil om niet over alle noodzakelijke bewijselementen om hun identiteit, nationaliteit, herkomst of asielrelaas te staven."

In Zwitserland kon hij aldus onmogelijk deze informatie weergeven vermits hij hier niet van op de hoogte was. Er kan niet verwacht worden van een kind, dat overigens reeds vele jaren gevlucht is uit zijn land van herkomst, dat hij van alles op de hoogte is wat zich in het leven van zijn vader, familieleden en clan afspeelde.

Het is niet voldoende om te stellen dat de nieuwe verklaringen en nieuwe documenten geen ander licht kunnen werpen op het eerder asielrelaas omdat dit relaas ongeloofwaardig is (RvV 18 januari 2017, nr.

180.892). Het is de bedoeling van verzoeker zijn ongelooftwaardig relaas te herstellen aan de hand van aanvullende informatie.

De verklaringen betreffende de clanproblemen zijn dus niet tegenstrijdig maar zijn ter volledigheid.

In het persoonlijk onderhoud weerhoudt verweerder zich ervan verzoeker te vragen waarom hij voor de Zwitserse asielinstanties niet verteld heeft over de clanproblemen. Nochtans is hij hiertoe verplicht overeenkomstig artikel 17, § 2 van het Procedurereglement CGVS. Hij schendt het voorgaand artikel alsook de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

3. Verweerder verwacht van verzoeker dat hij als tien- elfjarig kind een uitstekend tijdsbesef had, de duurtijd van de opsluiting verschilt immers, hetgeen voor verweerder een reden is om te besluiten tot ongelooftwaardigheid.

Ten eerste was verzoeker zeer jong ten tijde van de gebeurtenis, slechts lagere schoolleeftijd. Ten tweede is het een bijzonder traumatiserende gebeurtenis om als kind opgesloten te worden. Het is algemeen geweten dat een trauma tot gevolg kan hebben dat bepaalde zaken uit het geheugen gebannen worden als zelfbeschermingsmechanisme. Ten derde heeft verzoeker slechts gedurende drie jaar twee uur per dag onderwijs genoten, dus een bijzonder lage scholingsgraad. Ten vierde ontbreekt een cultuurgevoelige aanpak van verweerders zijde.

Door dit standpunt in te nemen past verweerder een klassieke regel in het vluchtelingenrecht, namelijk om rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, foutief toe. Daarbij houdt verweerder geen rekening met de opleiding die verzoeker genoten heeft (RvV 26 juni 2008, nr. 13.157), met zijn intellectuele vermogens (RvV 18 november 2019, nr. 228.891), onder meer met de jeugdige leeftijd, de lage scholingsgraad en de socio-economische toestand (RvV 30 april 2021, nr. 253.794) (Handboek UNHCR, § 206-212; zie onder andere RvV 18 december 2008, nr. 20.727; RvV 21 maart 2013, nr. 99.380; RvV 10 november 2015, nr. 156.326; RvV 20 april 2017, nr. 185.687; 26 maart 2021, nr. 251.713), en met zijn kwetsbaarheid (RvV 24 september 2018, nr. 209.875).

Artikel 4, derde lid Herschikte Kwalificatierichtlijn, omgezet in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, vereist nochtans dat de asielinstanties rekening houden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, zoals hierboven uiteengezet. Verweerder schendt bijgevolg voorgaande bepalingen.

Wanneer de verschillende stukken in het administratief dossier worden samen gelezen, blijkt dat verzoeker de term 'ontsnapt' niet begrijpt, minstens een andere interpretatie en/of vertaling aan het woord geeft. Bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gebruikt verzoeker het woord 'ontsnapt' verschillende malen maar wanneer hij hierop ingaat verklaart hij dat "daarna zijn de ouderen tussengekomen en zijn we vrijgelaten." Het is mogelijk dat de manier waarop verzoeker het uitgelegd heeft, dit vertaald kon worden van Somalisch naar Nederlands naar 'ontsnapt' en 'vrijgelaten'.

Indien verweerder vaststelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt in vergelijking met de eerder door hem gedane verklaringen, dient hij hem hierop te wijzen in de loop van het persoonlijk onderhoud en zijn reactie daarop te noteren, overeenkomstig artikel 17, § 2 van het Procedurereglement CG VS, hetgeen verweerder in casu niet gedaan heeft waardoor hij het voorgaand artikel alsook de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht schendt.

4. Bij deze beoordeling dient eveneens rekening gehouden te worden met het hoger belang van het kind, zoals vervat in artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: 'IVRK'), artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, overweging 18 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn, overweging 33 van de Herschikte Procedurerichtlijn.

Doordat in casu verzoekster een kind is, kan een situatie van persoonlijke onveiligheid bestaan in een schending van de rechten in het IVRK en dient bij de beoordeling van de impact van die situatie rekening gehouden te worden met de leeftijd en de maturiteit van het kind.

3. Afgoye: geboorteplaats - woonplaats

1. Verzoeker is geboren in Afgoye, de plaats waarvan zijn moeder afkomstig is, quasi onmiddellijk verhuisd naar Garowe en vervolgens naar Erigabo, waar hij gedurende drie jaar naar school is gegaan.

Verweerder betwist niet dat verzoekers moeder afkomstig is van Afgoye maar wel dat verzoeker daar geboren is vermits hij dit niet verklaard heeft bij de Zwitserse asielinstanties. Hij kon in Zwitserland niet verklaren dat hij in Afgoye geboren is omdat hij dit toen niet wist. Zoals hierboven reeds uiteengezet, heeft verzoeker zijn familieleden uitgehoord over zijn afkomst en roots.

Gelet op zijn jeugdige leeftijd, is het begrijpelijk dat zijn kennis inzake de omstandigheden doorheen de jaren is toegenomen en dus vorm heeft gekregen.

"Herinner jij je nog iets van Afgoye?"

Ja, ik herinner het me wel, want mij moeder woont daar nu, en ik kijk ook nieuws van uit daar.

Maar toen je daar ivo onde, weet je daar nog iets van?

Ja, maar niet veel.

Hoelang ongeveer woonden jullie in Garowe?

Een korte periode, we zijn daar geweest. "

Uit bovenstaande blijkt dat de minderjarige verzoeker het woord 'herinneringen' niet begrijpt. Hij antwoordt affirmatief maar verwijst naar gebeurtenissen in het heden, zoals het feit dat zijn moeder daar woont en hij het nieuws kijkt. Hij heeft aldus geen herinneringen. Verweerder had minstens kunnen nagaan wat verzoeker zich nog herinnert van de periode in Afgoye door een open vraag te stellen nadat verzoeker aangaf er nog iets van te weten maar niet veel. Het is vrijwel onmogelijk dat verzoeker nog herinneringen heeft van Afgoye. Samen met zijn familie verhuisde hij immers naar Garowe en vervolgens naar Erigabo waar hij voor het eerst naar school ging. Noch in Afgoye noch in Garowe ging verzoeker naar school. Hieruit kan afgeleid worden dat verzoeker slechts een baby en eventueel peuter was toen hij in Afgoye woonde.

Ook hier heeft verweerder nagelaten verzoeker te confronteren met eerdere verklaringen, hetgeen opnieuw strijdig is met artikel 17, § 2 van het Procedurereglement CGVS.

Verweerder houdt opnieuw geen rekening met de leeftijd van verzoeker op het moment dat hij vertrok uit Somalië en op het moment dat hij het interview heeft afgelegd bij de Zwitserse asielinstanties.

2. Wat betreft de woonplaats van verzoekers moeder, hebben de Zwitserse asielinstanties gepeild naar haar huidige locatie "Wo befinden zich" niet naar haar woonplaats. Verzoekers moeder reist voortdurend tussen Afgoye en Mogadishu om goederen te verkopen. De twee steden liggen dicht bij elkaar in Somalië. Doordat verweerder hieromtrent geen vragen heeft gesteld maar dit wel verwijt aan verzoeker in de bestreden beslissing, dit terwijl hier nochtans een eenvoudige verklaring voor is, schendt hij de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

4. Dromedarissen - kamelen

Verweerder stelt dat verzoeker niets over de dromedarissen tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verteld, onterecht. Op bladzijde 10 van 22 van het persoonlijk onderhoud vertelt verzoeker over de kamelen. Het is onduidelijk waarom verweerder het belangrijk acht dat verzoeker dit niet vermeld zou hebben. Indien hij hierover meer wou weten, kon hij er eenvoudigweg tijdens het persoonlijk onderhoud bijvragen over stellen.

Nergens in het persoonlijk onderhoud heeft verweerder verzoeker gevraagd of zij dieren thuis hadden en welke.

5. Geboortedata

Verzoeker betwist dat hij al deze geboortedata zoals vermeld in de bestreden beslissing heeft opgegeven. Daarentegen heeft hij wel steeds verklaard op 2 of 3 april geboren te zijn.

Verzoeker heeft nooit verklaard dat hij in 1998 geboren is. Dit blijkt uit het administratief dossier. De Zwitserse asielinstanties hebben zomaar tijdens de procedure een leeftijd op verzoeker gekleefd zonder enig medisch onderzoek. Het is onduidelijk waarop de Zwitserse autoriteiten zich gebaseerd hebben. Het medisch onderzoek om de leeftijd van verzoeker vast stellen dat uitgevoerd werd in België kort nadat verzoeker om internationale bescherming verzocht heeft in België, toont aan dat deze leeftijdsbepaling onterecht gebeurde.

Bijvoorbeeld wat betreft de 'alias(sen)' die gehanteerd worden door de Zwitserse autoriteiten, toont geen enkel stuk in het administratief dossier aan dat verzoeker deze verschillende data heeft opgegeven, integendeel zelfs.

Door zonder meer aan te nemen dat verzoeker de schuld draagt van deze verschillende geboortedata, schendt verweerder ook hier de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

6. Tegenstrijdigheden verklaringen bij CGVS en DVZ

Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud stelt verzoeker uitdrukkelijk dat hij bepaalde zaken niet goed omschreven heeft tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In plaats van hierop in te gaan, wordt geen enkele aanpassing gemaakt. Hierbij ziet verweerder over het hoofd dat verzoeker minderjarig is.

Verzoeker heeft niet uitdrukkelijk vermeld dat het binnensmokkelen van een wapen in de gevangenis een aanleiding was van de arrestatie. Voor verzoeker maakt dit deel uit van en is het inherent gelinkt aan zijn antwoord betreffende de wapensmokkel van zijn vader vanuit Jemen, hetgeen eveneens blijkt uit zijn antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud.

Uit het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat vraag 5 niet uitdrukkelijk gesteld werd maar een aantal specifieke vragen gesteld werden die een concreet antwoord vereisten. Het is dus onterecht van verweerder te stellen dat verzoeker als minderjarige niet uitdrukkelijk de clanmilities vermeld heeft.

Bovendien oordeelde de Raad van State dat het feit dat een gegeven vermeld wordt tijdens een persoonlijk onderhoud en niet tijdens een ander persoonlijk onderhoud, dit niet noodzakelijk zorgt voor een tegenstrijdigheid (RvS 7 augustus 2007, nr. 173.899).

Wat betreft de locatie waar verzoeker werd gebracht na zijn arrestatie, is er in de ogen van een elfjarig kind geen tegenstrijdigheid vermits het ziekenhuis en het politiekantoor zich naast elkaar bevinden. Of hij nu eerst gebracht werd naar het ziekenhuis of eerst gebracht werd naar het politiekantoor, doet niet ter zijde. Verzoeker stelt dat hij verzorgd werd vrijwel direct na zijn arrestatie omwille van de wonde. Een chronologisch verhaal vertellen voor een jong kind is een uitdaging, laat staan voor een kind dat feiten dient te vertellen van ongeveer zeven jaar geleden. Het is onbegrijpelijk van verweerder dat hij juist dit element zo belangrijk vindt, terwijl zijn overige relaas over de arrestatie samenhangend zijn en nauwkeurig. Hierover zijn immers geen opgeworpen tegenstrijdigheden terug te vinden in de bestreden beslissing.

Deze zogezegde tegenstrijdigheid is onvoldoende om te concluderen dat de verklaringen van verzoeker kennelijk ongeloofwaardig zijn, rekening houdend met de nauwkeurige en uitgebreide aard van verzoekers uiteenzetting (RvS 7 augustus 2007, nr. 173.899).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde eerder dat discrepanties in verklaringen niet doorslaggevend zijn als de kern van het relaas geloofwaardig is (EHRM 15 januari 2015, nr. 18039/11, A.A. t. Frankrijk, § 54; EHRM 15 januari 2015, nr. 80086/13, A.F. t. Frankrijk, § 55-56; Ellen Desmet, "Minderjarigen in de volle rechtsmachtprocedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen," T.Vreemd. 2018, nr. 3, p. 213, stuk *).

"Kinderen zijn echter, door hun jeugdige leeftijd en beperkt herinneringsvermogen, vaak niet in staat om op een voldoende eenduidige, duidelijke en volledige wijze hun relaas uiteen te zetten" (A. DE WILDE, "Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in de praktijk van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen," in E. DESMET, J. VERHELLEN en S. BOUCKAERT, Rechten van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in België, Die Keure, Brugge, 2019, 190).

Doordat het bijzonder moeilijk is om enige documenten te bekomen van Somalië, doet verzoeker zijn uiterste best om zijn medewerkingsplicht te vervullen door diverse video's te verzamelen, die zijn situatie ondersteunen.

7. Broer K.

Rekrutering door Al-Shabaab is een veel voorkomende praktijk in Somalië.

Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Somalië", december 2021, p. 15, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2068196/algemeen-ambtsbericht-somalie-21122021.pdf> meldt :

"Al-Shabaab hanteert een breed scala aan tactieken bij het rekruteren van burgers variërend van gedwongen rekrutering tot indoctrinatie via koranscholen (madrassas) en het aanbieden van een financiële vergoeding." P. 15

"Rekrutering door Al-Shabaab Al-Shabaab springt het meest in het oog als het gaat om gedwongen rekrutering van kinderen. Volgens UNICEF rekruteert Al-Shabaab wereldwijd de meeste kinderen. "

"Gedwongen rekrutering en rekrutering van kinderen komt voor in heel Zuid- en Centraal-Somalië en delen van Puntland. Hoewel jonge mannen tussen 12 en 24 jaar de belangrijkste doelgroep vormen, rekruteert Al-Shabaab uit alle leeftijdscategorieën" P. 17

"Zo voeren commandanten van Al-Shabaab gedwongen rekruteringen uit en ontvoeringen in openbare ruimtes zoals scholen, markten, dorpen en op straat. Na de rekrutering worden deze kinderen naar trainingskampen gestuurd waar ze leren vechten en krijgen ze taken toegewezen zoals inlichtingen verzamelen, inzet bij gevechtshandelingen, zelfmoordaanslagen, spionage, koken of het dragen van spullen" p. 17

ARC, "Situation in South and Central Somalia (including Mogadishu)", 25 januari 2018, p. 83, beschikbaar op <https://www.refworld.org/pdfid/5a6f16d44.pdf>:

"The Afgoye corridor is also known for being an area where Al Shabaab is active, especially at night".

Verzoekers verklaringen betreffende de gedwongen rekrutering van zijn broer wordt aldus ondersteund door algemene landeninformatie.

Verzoekers jongere broer Khalid wordt momenteel tegen zijn wil opgeleid door Al Shabaab.

Hoewel verzoekers broer enige bewegingsvrijheid kent, om bijvoorbeeld naar een winkeltje te gaan, mits toelating van de groepering, bevindt hij zich in de onmogelijkheid om te vluchten en / of weg te gaan van de training. Het netwerk van Al Shabaab is immers zodanig verspreid dat verzoekers broer vreest onmiddellijk ontdekt te worden en vervolgens vreest gedood of gefolterd te worden. Ónmogelijk kan verweten worden aan verzoeker dat hij niet op de hoogte is van alle details betreffende zijn broer. Hij is niet ter plaatse en zijn broer is opgesloten dus het is niet eenvoudig correcte informatie te verkrijgen. Nu verzoeker de oudste is in het gezin, wil dit zeggen dat zijn broer jonger is dan verzoeker en eveneens minderjarig.

In tegenstelling tot verzoeker, brengt verweerder geen enkele informatie bij over de rekrutering van jongeren door Al Shabaab, clanmilities of de overheid.

Verweerder is ertoe gehouden nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen uit verschillende bronnen, overeenkomstig artikel 10, § 3, b) van de Herschikte Procedurerichtlijn. Deze bepaling lijkt niet in intern recht omgezet te zijn, hoewel de omzettingstermijn verstreken is. Gezien de bepaling voldoende duidelijk is, kan deze rechtstreeks ingeroepen worden. Dit principe is overigens vaste rechtspraak van de Raad.

Verweerder schendt zijn samenwerkingsplicht op grond van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 10, derde lid Herschikte Procedurerichtlijn.

8. Algemene veiligheidssituatie in Lower Shabelle Somalië

Daar verzoekers moeder en dichtste familieleden in Afgoye wonen, dient de vrees op die plaats onderzocht te worden, hetgeen in casu niet gebeurd is door verweerder.

Uit de gegevens hieronder blijkt dat er in Lower Shabelle sprake is van een conflict tussen clans

In Lower Shabelle is er ook sprake van een conflict tussen clans (ARC, "Situation in South and Central Somalia (including Mogadishu)", 25 januari 2018, p. 132, beschikbaar op <https://www.refworld.org/pdfid/5a6f16d44.pdf>):

"Long-running tensions in Galkayo and Lower Shabelle escalated into open armed conflict, resulting in the displacement of more than 180,000 civilians". It further noted in relation to this conflict that it was an "Intercommunal conflict[...] exacerbated by the involvement of national and regional forces and Al-Shabaab".

In Lower Shabelle nemen de gevechten vooral plaats tussen AMISOM, en Somaliese National Army aan een kant, en aan de andere kant, Al-Shabaab en clan militias.

De aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio is bevestigd door veel bronnen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia", March 2019, p.11, beschikbaar op

<https://coi.easo.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COISomaliaMarch2Q19.pdf>):

"Al-Shabaab remained able to exercise control over large parts of Somali territory during the reporting period, including in the regions of Gedo, Bay and Bakool, Lower and Middle Shabelle, Lower and Middle Juba, Hiraan, Puntland, Galguduud and Mudug. The civil administration of Al-Shabaab was also able to perform a variety of roles in 2018, including administering justice through sharia courts, meeting with clan leaders and providing aid funded through zakat, a form of religious tax. Al-Shabaab opened religious institutions and schools, and provided medical training and other courses to women, craftsmen, traders, pharmacists, teachers and others.²⁷ A confidential source reports that the increased fluidity of Al-Shabaab is a clear trend: 'Al-Shabaab is not a clearly identifiable enemy that can be defeated by military power, but exists on different sides of the dividing line and takes various forms'.²⁸".

En recenter: "Ondanks het succes van Operatie Badbaado 1 in Lower Shabelle, behoort Southwest State tot een van de meest kwetsbare deelstaten voor Al-Shabaab-aanvallen, aangezien de groep nog steeds de controle heeft over grote delen van het grondgebied in alle drie de provincies: Lower Shabelle, Bai/ en Bakool." (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Somalië", december 2021, p. 25-26, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2068196/algemeenambtsbericht-somalie-21122021.pdf>).

Zie ook:

"Al Shabaab attacks against Somali and AMISOM troops are reported daily across the country, and especially in Lower and Middle Shabelle, Banadir and Lower Juba." (UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, p.54, beschikbaar op

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec Hmtn Sitn - CPIN - v5.0e.pdf).

Deze aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld, in het bijzondere gepleegd door Al-Shabaab, als willekeurig kan worden beoordeeld:

"The report stated in the concluding observations: T [the Secretary General] strongly condemn the attacks by Al-Shabaab, which disproportionately affect civilians, and note the evolving threat posed by the group.'¹⁹⁹ 5.1.4 Amnesty International noted in its annual report covering 2019 that Al Shabaab '... regularly targeted civilians and civilian infrastructure, launching indiscriminate attacks. '200 The source observed 'All parties to the conflict violated international human rights and humanitarian law.' 201" (p.53) "Action on Armed Violence (AOAV) in 'Al-Shabaab and increasing civilian harm in Somalia' published on 22 April 2020 noted 'The evidence that al Shabaab is behind the rising civilian casualty rate in Somalia is

substantial. In 2018 and 2019 alone, AOV's explosive violence data showed that alShabaab were responsible for 83% of all civilian casualties in Somalia.' 209 » (p.56)

(UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec Hmtn Sitn - CPIN - v5.0e.pdf).

Het geweld gepleegd door de clan militias is ook willekeurig:

"With regards to clan conflict leveraged by the Somali National Army, regional forces, and Al Shabaab, the UN Monitoring Group on Somalia and Eritrea found that in 2016 "In Lower Shabelle civilians were often the victims of attacks within the long-running conflict between Haber Gedir and Biimaal militia. Although militia on all sides attacked civilians (killing, sexual and gender-based violence), Haber Gedir militia were regularly supported by personnel and assets of the SNA, resulting in a disproportionate impact on civilians from Bantu, Biimaal, Galedi, Rahenweyne and other communities. Al-Shabaab played an opportunistic and complicating role, offering and soliciting support from both sides - while also, sporadically, acting as peace negotiator".⁵⁵⁷ More specific information on the clan conflict during 2016 between Bar Gedir and Biymal with reference to individual violent attacks can be found here⁵⁵⁸" (ARC, "Situation in South and Central Somalia (including Mogadishu)", 25 januari 2018, pp. 131-132, beschikbaar op <https://www.refworld.org/pdfid/5a6f16d44.pdf>)

Verzoekende partij is ook van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Lower Shabelle is.

"South West State is the member state where the most incidents occurred. In the period from 1 January 2018 to 31 December 2018, there were 802 incidents (Figure 3), with 1,413 fatalities. In the calendar year 2017 there were 992 violent incidents, with 1,927 fatalities.⁹⁰" (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia", March 2019, p.25, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COISomaliaMarch2019.pdf>)

Incidenten nemen immers plaats op een wekelijkse basis, en de situatie in Lower Shabelle blijft dus zeer volatiel, in het bijzonder op het platteland:

"Al Shabaab attacks against Somali and AMISOM troops are reported daily across the country, and especially in Lower and Middle Shabelle, Banadir and Lower Juba'202"

(UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, p.54, beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec Hmtn Sitn - CPIN - v5.0e.pdf).

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).

6. Besluit

Op grond van bovenstaande elementen dient besloten te worden dat verweerder geen, minstens onvoldoende, rekening heeft gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, zoals onder meer zijn jeugdige leeftijd, het feit dat hij een kind was bij zijn vertrek uit Somalië, de tijd die verstreken is sinds zijn vertrek uit Somalië, de tijd die verstreken is sinds de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland, zijn zeer lage scholingsgraad, de trauma's opgelopen tijdens zijn reisweg naar Europa, met name het beschouwen van het overlijden van zijn nichtje tijdens de boottocht, waardoor verweerder het artikel 4, derde lid Herschikte Kwalificatierichtlijn, omgezet in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, schendt, alsook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Bijgevolg zijn de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1A2 van het Vluchtelingenverdrag geschonden."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

"3. Ellen Desmet, "Minderjarigen in de volle rechtsmachtprocedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen," T.Vreemd. 2018, nr. 3, p. 213;

4. Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Somalië", december 2021, p. 15, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2068196/algemeen-ambtsberichtsomalie-21122021.pdf>;

5. ARC, "Situation in South and Central Somalia (including Mogadishu)", 25 januari 2018, p. 83, beschikbaar op <https://www.refworld.org/pdfid/5a6f16c144.pdf>;

6. Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia", March 2019, p.II, beschikbaar op

<https://coi.easo.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COISomaliaMarch2Q19.pdf>:

7. UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, p.54, beschikbaar op

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec Hmtn Sitn - CPIN - v5.0e.pdf."

2.1.3. In een aanvullende nota 29 april 2022 brengt de commissaris-generaal volgende stukken ter kennis:

- EASO-rapport "Somalia Security Situation" van september 2021;
- EASO-rapport "Somalia Actors" van juli 2021.

2.1.4. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting voegt verzoeker een schoolrapport toe van zijn broer, met de locatie van de school volgens google maps.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Voorafgaand merkt de Raad op dat verzoekers kritiek op de procedures in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Zwitserland en Oostenrijk *in se* niet kan worden aangevoerd in het kader van het beroep tegen onderhavige bestreden beslissing. Nog los van de vraag of de thans bestreden beslissing een andere uitkomst zou kunnen hebben gehad, indien verzoekers procedure in Oostenrijk en Zwitserland in de bijstand van een voogd zou hebben voorzien, zijn de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de belangrijkste redenen waarom hij Somalië heeft verlaten en er niet naar kan terugkeren, immers correct weergegeven in de bestreden beslissing. De uitleg in het verzoekschrift dat geen rekening kan worden gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd zonder bijstand van een voogd, dat deze verklaringen niet op een kindvriendelijke manier werden afgenomen en dat geen rekening werd gehouden met verzoekers kwetsbaarheid, heeft geen afdwingbare juridische basis, aangezien verzoeker in wezen niet verder komt dan te verwijzen naar een algemeen beleid dat zou bestaan. In elk geval maakt verzoeker met dergelijk algemeen betoog niet aannemelijk dat de procedures in Zwitserland en Oostenrijk zijn aangetast door onregelmatigheden en tekortkomingen dermate dat op geen enkel wijze rekening mag worden gehouden met de aldaar afgelegde verklaringen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker werd bijgestaan door een tolk Somali in Zwitserland en Oostenrijk, zodat het argument in het verzoekschrift dat verzoeker de taal van het land niet begreep, niet betekende dat hij zijn relaas niet kon doen in een taal die hij voldoende machtig was. Op basis van de elementen waarop de Raad acht kan slaan was er een effectieve communicatie bij de procedures die verzoeker indiende in Zwitserland en Oostenrijk.

Verzoeker wordt evenmin gevolgd dat de bestreden beslissing een bijzondere motiveringsplicht zou omvatten in toepassing van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. De uitleg dat de bestreden beslissing slechts tweemaal de jonge leeftijd van verzoeker aanhaalt, toont geenszins aan dat de bestreden beslissing in strijd is de verplichting voor de met het onderzoek belaste instanties om het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te beoordelen en rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt overigens dat hiermee voldoende rekening werd gehouden. Wat verzoekers leeftijd betreft, stelt de Raad

vast dat de tweede zin van het feitenrelaas luidt als volgt: “*Je bent nog minderjarig.*” In de motivering van de bestreden beslissing wordt ook een volledige paragraaf besteed over verzoekers profiel en achtergrond, waarbij een bijzondere aandacht wordt besteed aan verzoekers zeer uitlopende verklaringen over zijn leeftijd. Ook in de conclusie van de bestreden beslissing wordt het volgende uitdrukkelijk aangegeven: “*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.*”

Uit het administratief dossier blijkt overigens duidelijk dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Er werd immers een fiche opgemaakt “niet-begeleide minderjarige vreemdeling” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 5 maart 2021, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat die hem gepaste vragen heeft gesteld. Dit blijkt overigens zeer concreet in het afsluitende deel van het CGVS-interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19-20). Zowel verzoeker als zijn voogd hebben daarbij aangegeven dat alles kon worden besproken, dat de tolk heel goed werd begrepen. Verzoekers advocaat had evenmin opmerkingen.

2.4. Wat de vluchtelingenstatus betreft, merkt de Raad op dat op basis van de elementen die voorliggen het niet betwist is dat verzoeker over een familiaal netwerk beschikt, aan vaderszijde in Erigabo en omgeving. Zo is er verzoekers oom S.H.R., die op het platteland woont, tussen Bosaso en Erigabo (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7 en 10). Verzoekers oom M. woont nog steeds in Erigabo (*Ibid.*, p. 14), net als een tante H. (*Ibid.*, p. 10). Verder heeft verzoeker ook nog zijn moeder, die minstens als handelaar ook nog steeds in Erigabo zou komen. Het feit dat zij naar Afgoye reisde en zich daar vestigde wordt niet geloofwaardig bevonden, maar is bovenal niet determinerend voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming bij een terugkeer naar Erigabo. Immers bevindt het netwerk van verzoeker zich in Somaliland, wat overigens ook wordt bevestigd door facebookinformatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 7 en 9). M. X., die de zoon is van verzoekers tante, zou in Hargeisa verblijven (*Ibid.*, p. 18). Een andere neef, de zoon van verzoekers oom, S., verblijft ook nog in Erigabo en heeft daar een winkel geopend (*Ibid.*, p. 18).

Zelfs indien de connectie tussen verzoekers vader en de clanconflicten, en bijgevolg tussen verzoeker en de clanconflicten geloofwaardig zou zijn, *quod non*, dan nog kan worden opgemerkt dat verzoekers vader al die tijd in Erigabo is blijven wonen, tot aan zijn overlijden in september 2020. Ook het feit dat verzoekers uitgebreide familie daar nog woont, waaronder de broers van verzoekers vader, betekent dat verzoeker geenszins een risicoprofiel heeft ten gevolge van zijn clan en zijn familie.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn problemen voor zijn vertrek uit Erigabo niet kan worden aangenomen. In de eerste plaats zijn de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de belangrijkste redenen waarom hij Somalië heeft verlaten en er niet naar kan terugkeren, immers correct weergegeven in de bestreden beslissing. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat verzoeker hierover tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens de procedures in Zwitserland, Oostenrijk en België. Verzoeker toont niet aan dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven in dit verband tegenstrijdig zijn. Hij heeft tijdens het CGVS-interview geantwoord “*Het is hetzelfde, maar ik heb niet uitgelegd over mijn problemen. Ik heb het daar kort gezegd.*”, wanneer hem gevraagd werd of hij in Zwitserland hetzelfde heeft verteld (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7). Ten tweede bevestigt verzoeker dat hij de aanleiding van zijn arrestatie niet heeft vermeld bij aanvang van de procedure (CGVS-vragenlijst, stuk 5). Verzoeker wordt niet gevolgd in zijn betoog dat vraag 5 van de CGVS-vragenlijst hem niet uitdrukkelijk werd gesteld. Uit het administratief dossier blijkt dat deze vraag gevolgd werd door iets meer gesloten vragen die werden gesteld, een eerste keer met betrekking tot het vertrek uit Afgoye, een tweede keer met betrekking tot het vertrek uit Somaliland en een derde keer met betrekking tot wat zijn vader is overkomen. De geloofwaardigheid van verzoekers opsluiting wordt wel degelijk ondermijnd wanneer hij de ene keer verklaart dat hij een dag opgesloten was en de andere keer spreekt over een opsluiting van drie maanden. Daarbij is het zelfs voor een elfjarige duidelijk en moet hij het verschil kunnen maken tussen een opsluiting in het ziekenhuis of een opsluiting in het politiekantoor, ook wanneer deze zich naast elkaar zouden bevinden, wanneer verzoeker hierover wordt bevraged tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Op basis van de neergelegde documenten, met name het attest van overlijden en medisch attesten (Documenten, stuk 6, nrs. 1, 2 en 4), kan niet worden afgeleid dat verzoekers vader overleden is ten gevolge van een schotwonde. Uit deze documenten bleek dat hij diabetes had en gestorven is ten gevolge van nierfalen op 9 september 2020. Ook verzoeker zelf geeft aan dat zijn vader ziek was (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8). Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers betrokkenheid bij clanproblemen en het feit dat zowel de medische attesten en de foto geen sluitend bewijs zijn dat zijn vader werd neergeschoten, is ook dit aspect van verzoekers verklaringen niet aannemelijk.

De overige neergelegde documenten (Documenten, stuk 6, nrs. 3 en 5; Landeninformatie, stuk 7, nr. 10), betreffen video's die de algemene situatie duiden en die verzoekers persoonlijke vrees niet kunnen aantonen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6, 11, 12, 16 en 17). Ze hebben betrekking op de clanproblemen en de overheid, de clan Isaaq en de jongeren die gedood werden nadat verzoeker vertrok en toen hij in Addis Abeba was. Het filmpje van de man die mishandeld werd kan niet aan verzoeker gelinkt worden. Het bevat geen informatie over wie het is, noch wie het gefilmd heeft. Hetzelfde geldt voor de video van de traditionele ouderen in Sanaag (*Ibid.*, p. 6). Over een video van een vrouw op de markt waarvan verzoeker beweert dat ze zijn moeder is, wordt opgemerkt dat de vrouw spreekt over de taks op de landbouwmiddelen, maar nergens wordt zij met haar naam vermeld. Dit is dus geen bewijs voor verzoekers moeders identiteit of verblijfplaats (*Ibid.*, p. 12). De andere video rapporteert over de gebeurtenissen waarin enkele jongeren werden gedood (*Ibid.*, p. 17). Verzoeker beweerde bovendien tijdens het CGVS-interview dat zijn broer K. ondertussen in de problemen zou zijn geraakt met Al Shabaab, nadat jongens zijn foto op facebook zetten en zeiden dat hij ongelovig is (*Ibid.*, p. 9). Een foto van dit facebookbericht, dat ongeveer eind 2020 op facebook zou geplaatst zijn, werd neergelegd. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud, op 25 november 2021, zou K. nog steeds opgesloten zijn. Al Shabaab zou hem echter wel een keer toegestaan hebben om een telefoon te gebruiken om naar zijn moeder te bellen, hij stuurde dan ook een korte video van de slaapvertrekken die hij gefilmd had. Verzoeker heeft deze video ook neergelegd. De Raad volgt het standpunt van de bestreden beslissing dat deze video's zonder geluid gefilmd zijn, en zonder enige indicatie van plaats, omstandigheden, tijd en wie het filmde. Het is bijgevolg geen bewijs voor de beweerde opsluiting van verzoekers broer. Daarenboven is het zeer merkwaardig dat een gevangene van Al Shabaab de toegang heeft tot een gsm, en daarenboven ook tot het internet om een video door te sturen (*Ibid.*, p. 9). De facebookpagina van verzoekers broer K. werd teruggevonden, en verzoeker bevestigde ook dat het zijn profiel was (*Ibid.*, p. 18). Het bewuste profiel was nog actief op 14 november 2021, op het moment dat verzoekers broer K. dus in de handen van Al Shabaab was. Verzoeker heeft uitgelegd dat zijn broer K. soms naar een dorp ging en daar wel sociale media kon gebruiken, dat hij wel trainde met Al Shabaab, maar niet opgesloten was (*Ibid.*, p. 18). Hij zou ook betaald geweest zijn door Al Shabaab. Verzoeker werd geconfronteerd met het feit dat dit toch niet echt strookt met verzoekers eerdere verklaringen dat hij opgesloten was, en maar een keer mocht bellen. Bovendien strookt dit niet met de manier van behandeling waarvoor Al Shabaab gekend staat. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat zijn broer K. met acht anderen naar een ander dorp mocht gaan met internet. Daarmee biedt hij echter geen afdoende verklaring voor het feit dat zijn broer K. actief blijft op internet. Dit ondergraaft zowel verzoekers verklaringen omtrent de problemen van zijn broer met Al Shabaab als zijn beweerde verblijfplaats. Ter volledigheid bevestigt de Raad het standpunt van de bestreden beslissing dat het facebookprofiel van verzoekers broer niet strookt met dat van een lid van Al Shabaab. De roze achtergrond, het kapsel dat niet volgens de regels is, is het alles in overweging genomen niet geloofwaardig dat verzoekers broer K. recent in de problemen kwam met leden van Al Shabaab, terwijl hij in Afgoye woonde. Verzoeker verklaarde nog dat zijn broer K. niet de slechte kant van het leven op facebook zou zetten, en dat hij in het geheim dingen deed zoals muziek en liedjes plaatsen (*Ibid.*, p. 19). Hiermee wordt de vermeende vervolging door Al Shabaab en rekrutering van verzoekers broer K. echter niet meer aannemelijk.

De voorgelegde video's zijn dan ook niet in staat verzoekers persoonlijke situatie of vrees aan te tonen bij een terugkeer naar Erigabo.

Waar verzoeker verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Lower Shabelle, merkt de Raad op dat de partijen niet betwisten dat verzoeker quasi onmiddellijk na zijn geboorte is verhuisd naar Garowe. Ook daar verbleef hij voor een korte periode en woonde vervolgens in Erigabo tot zijn vertrek uit het land eind 2015. In dezelfde zin is ook het aspect van zijn relaas dat steunt op de mogelijke gedwongen rekrutering van zijn broer K., dat zich situeert in de regio Lower Shabelle, niet relevant voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming bij een terugkeer naar Erigabo. In die zin werpt de aanvullende nota van verzoeker, die stukken bevat over de scholing van zijn broer K. in Afgoye, Lower Shabelle, evenmin een ander licht op de bovenstaande beoordeling.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op basis van zijn asielmotieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

Gelet op het verzoekschrift dat de concrete motieven van de commissaris-generaal betreffende artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet onbesproken laat, volstaat de vaststelling dat deze beoordeling correct en pertinent is, en steun vindt in het administratief dossier en aldus door de Raad wordt overgenomen.

Bijgevolg zijn er geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoeker bij een terugkeer naar Erigabo in Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP